Вечер у старата жена която го крие. Иде един верен тракийски съмишленик.

- Както виждаш нашите приятели ,готските вождове,един по един падат в мрежата на Теодоси,"приятеля на готите".И,оня глупаци му вирват.Приятех! Докато ти вкара в примката,а после изведнъж ще затегне въжето! Изменници!На тоя предлагат пари,на други жени,на трети високи чинове...

Виталиан.- Не всички,обаче,приемат...

Х. -Колко са останали като теба? На пръсти се броят.

В. Нищо.Те стигат.Фридигер,Арнулф,Х,У,

В. Но повечето от тях са грейтунги /остготи/,а твоите тервинги изпокапаха.

В. Ами Х, У ? Те не са от амелунгите!

Х. Ха-ха-ха! Х е приел вчера поста ... в Константиновград... А V се е оженил за дъщерята на ...

В. /скача/ Не!Не може да бъде....Ще отида,ще проверя.И ако ме лъжеш...

Х. Всичко това е самата истина.

В. Оставам,все пак,аз,Сарфакс,Теодомир...

Х. Теодомир преговаря вече с Теодоси.Ще му дадат земя за заселване в долна Тракия.

В. се разхожда с бурни крачки.Наведена глава.Бурно се вдигат гърдите му ,скръстил ръце назад,той се разхожда из стаята,к то лъв в клетка. Спира се.Поглежда към приятеля си.Очите му изпъчват неизразимо страдание.

В.Вращат се времената на Котис и Реметалк. С всякакви примамки врагът ни кроналомацява и после сразява. Не,не ни дойде ума...

Х пристъпва към него.Гледа го дълбо ко в очите.Казва с бавен и твърд глас:

- Предлага ти се да станеш магистер милитум на цялата римска войска, а после консулски пост сам.

В. Срещу какво ?

Х. За да обединим разкъсаните сили и помогнем да изгоним готите от земята ни.Те се настаниха тука вече като господари.

В.Готите ни помогнаха да се освободим от игото на Рим!Дадоха свобода на народа. Ние си дадохме клетва за верност!

Х. И тея изпълниха,нали? Един по един ви напущат,изоставят, погубват!

Ти имаш да избираш между най-високия пост и смъртта!

Вит. се спира пред прозорчето.Гледа към далечината,дълбоко замислен. С скръстени на г рдите ръце.Чува се виенето на фъртуната.Обръща се. Х го гледа с дълбоко вълнение .Чака да чуе думата му.

В. Теодоси ли те изпраща ?